Univ. Prof. Dr. St. Růžička, Das System der Hygiene. Auf Grundlage der neuen Lehre von dem Wohlleben (der Eubiotik). Auf der Eubiotik gegründete gesundheitliche Volkskultur als Fundament der gesamten Volks- und Staatskultur. Unter Mitwirkung des Prof. Dr. O. Bail (Prag) und anderer Fachmänner herausgegeben von —. Einleitungskapitel. Bratislava 1927. Nákl. vl. Str. 128. — Obsah a poslání knihy, která chce mluvit zejm. i k sociálním politikům, je vyznačen již jejím podrobným titulem. — (F 6233.)

Haudy Reference to Oregon Labor Laws 1927. Compiled and Issued by the Bureau of Labor C. H. Gram. Salem, Oregon 1927. Str. 64. — Neoficiálná kompilace pracovního zákonodárství v Oregonu, doplněná judikaturou. — (G 2407.)

Eighteenth Abstract of Labour Statistics of the United Kingdom. Ministry of Labour. Londýn 1926. Str. 229. — Podává data z posledních let (některá až i za r. 1925) o nezaměstnanosti a o pojištění proti nezaměstnanosti, o pracovní době, mzdových poměrech, o účasti zaměstnanců na zisku a správě závodů, o cenách životních potřeb, o stávkách a výlukách, o pracovních úrazech a jejich odškodnění, o odborových organisacích zaměstnanců a zaměstnavatelů, o družstevnických a rekreačních organisacích, o sociálním pojištění, o migraci, o opatřeních chudinských a j. Pro informaci o sociálních poměrech v Anglii je statistická publikace anglického ministerstva práce pramenem velmi bohatým. — (E 1621.)

Ze Sociálního ústavu Československé republiky.

Na pořad v podzimním období přišla dále přednáška dra H. Pollaka, který studoval — jako stipendista Rockefelerovy nadace — ve Spojených státech Severní Ameriky tamní odborové hnutí, o němž vydal letošního roku podrobnou studii „Die Gewerkschaftsbewegung in den Vereinigten Staaten“ (v nakladatelství G. Fischera v Jeně). I v Soc. ústavě 26. října pojednal o tomto thematu: „O odborovém hnutí ve Spojených státech a jeho podílu na hospodářském životě.“ Podle jeho vývodů vyskytují se v amer. odborovém hnutí velmi různotvárná sdružení, jež se navzájem liší nejen svojí organisační výstavbou, nýbrž i svým cílem a methodou. Při tom mezi zemědělským dělnictvem myšlenka odborového sdružování dosud téměř ani kořenů nezapustila. Nejdůležitější odborovou organisací je tam American Federation of Labor, která byla založena roku 1881 a dnes má asi čtyři pětiny všeho odborově organisovaného dělnictva as ve 30.000 místních skupinách. Co do formy naprosto převahují organisace podle odborových odvětví nad organisacemi podle závodů. Pokud jde o poslání a program odborové organisace severoamerické, rozlišují se ve 3 typy: Převážná většina organisací snaží se výhradně o bezprostřední zlepšení pracovních a životních podmínek námezdného dělnictva, aniž by se starala o vhodnost a spravedlnost dnešní kapitalistické hospodářské organisace. Druhý typ sleduje ve skutečnosti stejný cíl, ale považuje při tom odborovou práci za součást třídního boje a theoreticky se prohlašuje pro odstranění panujícího hospodářského řádu. Konečně třetí typ prohlašuje za svůj bezprostřední cíl odstraniti mzdový systém. K tomu, aby zlepšily postavení dělnictva, považují business-union za nejlepší a nejbezpečnější prostředek kolektivní pracovní smlouvu. Pro ně není stávka zbraní třídního boje, nýbrž dobře rozváženým prostředkem odborářské taktiky. Proto stávka ze sympatie je ve Spojených státech velmi řídká; generální stávka se tam vůbec nevyskytla. V samém socialistickém odborovém hnutí zůstává ideál socialistické společnosti v mlhavé dáli, za to dějí se v něm pokusy, podporovati finančně sociali-

stické strany. Nejvýznamnější odborové organisace severoamerické snaží se tedy o kooperaci a o přátelský poměr k zaměstnavateli a zaručují ze všech svých sil splnění smluv, uzavřených jejich jménem. Nejúspěšnější z odborových organisací jsou svým duchem středostavovské, konservativní, sebevědomé. Nová podnikatelská politika v Sev. Americe je vyplňována různými soc. politickými opatřeními, účastí dělnictva na zisku a rozmanitými dělnickými akcemi. Americké odborové organisace snaží se ze všech sil zlepšiti pracovní podmínky; proto právě mají vždy dobré pochopení pro zvláštní potřeby toho kterého průmyslového odvětví. Každý odborových organisací poskytuje možnost plánovité jejich spolupráce se zaměstnavatelem při různých úkolech moderního průmyslového hospodářství. „Dělnictvo soudí", uvádí kterýsi projev amerického odborového svazu, „že zájmy všech, kdož jsou zúčastněni na výrobě, mohou býti nejlépe zabezpečeny kooperací a že tak konflikty zdánlivě nevyhnutelné věcnou informací a zkušenostmi kooperace mohou býti urovnány." A příklady této kooperace, spolupráce mezi zaměstnavatelem a odborovými sdruženími ve Spojených státech přednáška končila. — V rozhovoru, který se rozvinul po přednášce, vrch. pol. zdrav. rada Dr. Kalmus vzpomněl, jak v cizině, na př. v Belgii se osvědčuje činnost odborových organisací na poli živnostenské hygieny a ochrany od úrazů. Přál si vysvětlení, jaké jsou ve směru tom poměry v Americe. Dále upozorňoval, že to, co u nás se dociluje veřejnou sociální péčí, na př. sociálním pojištěním, podle informací, kterých se mu dostalo, ve Spojených státech se dociluje dobrovolnými sociálními zařízeními zaměstnavatelů. Potom ovšem může tam býti jiné postavení odborových organisací vůči zaměstnavatelům. Na to gen. taj. Dr. E. Stern připomněl, posuzujeme-li odborové hnutí dělnické ve Spojených státech, nemáme-li na ně hleděti křivě, že musíme bráti v úvahu celkové sociální a hospodářské postavení amerického dělnictva. Zejména je nutno srovnat reálné mzdy americké se skutečnou mzdou dělnictva u nás. Dělnictvo je v Americe vlastně středním stavem. A v tom již je vysvětlení, proč sociální hnutí v Americe klesá. Křesťanství a socialism nacházejí půdu všude tam, kde je bída. Ustupují, kde je vyšší míra životní. Tím spolu si vysvětlíme jiný poměr amerického dělnictva k zaměstnavatelům, než jaký je u nás. U nás v době příznivé konjunktury stavební dělnictvo prohrálo svůj mzdový zápas, ač jeho skutečná mzda rovná se jen 22% mzdy stavebního dělnictva amerického. V Americe reálná mzda dělnictva stoupá, u nás klesá. 1. července 1924 byla reálná mzda (podle potravinového koše), když byl Londýn 100, v Praze 56, v roce 1927 však jen 49. Klesla tedy o 12½%. A nyní sociální pojištění! Americký dělník při vysoké mzdě i při rozšíření levného lidového životního pojištění v Americe ovšem nepotřebuje nouzového a ubohého sociálního pojištění, jaké máme my. V dalším jednání odb. taj. Bína mimo jiné zejména poukázal, jak nezájem na zdaru podniku, vyskytuje-li se vůbec u našeho dělnictva, je udržován samými zaměstnavateli. Naše zákonodárství zavedlo závodní rady a výbory. Úkolem jejich je nejen býti jakýmsi důvěrníkem dělnictva a ochráncem jeho práv vůči zaměstnavateli, nýbrž i spolupracovníkem na rozvoji závodu. Tu však vidíme, že zaměstnavatelé často úmyslně nedávají záv. výboru seznámiti se se správou závodu a jeho potřebami. Snaží se, aby závodní výbory zůstaly co možná neinformovány. Rozhovor, do něhož zasáhl ještě red. Hájek, byl uzavřen doslovem referentovým, načež předsedající min. r. inž. Pokorný poděkovav řečníkovi skončil schůzi.

Nato 3. listopadu promluvil spis. Th. Pisterius „O sociálních důsledcích vědeckého řízení práce". Podle něho cílem racionalisace je hospodárnost, která se zakládá na zvýšené výkonnosti. Zvýšené výkonnosti dociluje se především co nejúplnějším využitím technických pokroků, jež osvobozují člověka od nadměrného zatížení prací a umožňují zkrácení pracovní doby. Racionalisací se spolu ruší dosavadní závislost výše cen na výši mezd. U nás zvýšení mezd vede vždy i k zvýšení cen, tím stoupá drahota a snižuje se životní míra dělnictva:

Vědeckým řízením práce, vedoucím k zhospodárnění výroby, lze docíliti, aby současně byly zvyšovány mzdy i snižovány, nebo aspoň méně zvyšovány ceny. Tak je tomu v Americe, kde podle úřední statistiky za dobu, za kterou stouply mzdy o 138%, ceny stouply jen o 50%. Se zvýšením kupní síly dělnictva stoupá vnitřní konsum, stoupá odbyt a tím se podporuje zaměstnanost. To vše má i příznivé účinky mravní a kulturní: podněcuje se spořivost, zvyšuje sebevědomí dělníkovo i jeho vědomí odpovědnosti, zmenšuje se neklid ve výrobě, nastává kooperace dělníka se zaměstnavatelem atd. Vývody své dokládal řečník statisticky i příklady ze Spojených států amer. Ukázal i na nepříznivé důsledky vědeckého řízení práce i na způsoby, jak jim čeliti. V rozhovoru president Masarykovy akademie práce s. š. Zimmler upozorňoval, že technický pokrok je jen součástí vědeckého řízení práce, nesmí se však s ní zaměňovati. Racionalisace upravuje všechny pracovní podmínky tak, aby vedly k nejlepšímu — ne největšímu — výkonu. K jednotlivým vývodům přednášky připojil pak řadu cenných upozornění, m. j. i na potřebu respektovati součinnost intelektuálů v závodě. Dr. Stern poukázal na to, že i u nás již se zavádí vědecké řízení práce, nejen u Báti, i jinde, na př. v cukrovarnictví, kovoprůmyslu, textilním průmyslu a pod. Ale vidíme dosud jen hospodářské úspěchy racionalisace u nás, ne sociální. Máme stále nízké mzdy a vysoké ceny a cla. To poznávají již nejen sociální politikové, nýbrž i národní hospodáři, jak svědčí na př. vývody dra Uhliga v Obzoru národohospodářském, kde se touží po zvýšení vnitřního konsumu a po zrušení cel (po hospodářské svobodě). Když pak na některé stíny racionalisace ještě poukázali známý družstevník F. Jirásek a odb. tajemník F. Mimra, zakončil předsedající min. r. inž. Pokorný schůzi.

10. listopadu pojednal s. š. dr. H. Kubišta „O vývoji bytové politiky u nás, od její počátků v bývalém Rakousku až do dnes". Ve vývoji státní politiky bytové rozlišoval 3 údobí. Mezníkem mezi prvním a druhým bylo vypuknutí světové války, provázené úplným zastavením stavebního podnikání, a mezi druhým a třetím, na jehož prahu stojíme, jest ustálení našich hospodářských poměrů. V prvém údobí byla předmětem státní bytové péče pouze starost o vybudování nových bytů, vyhovujících zprvu jen co do počtu, pak také co do jakosti. Stavbu nových bytů v tomto údobí podporoval stát pouze nepřímo daňovým osvobozením, které bylo více méně dlouhé a rozsáhlé. Zprvu byly to jenom bytové poměry manuelního dělnictva, které stát svou daňovou politikou chtěl zlepšiti, později teprve bytové poměry všech méně zámožnějších vrstev obyvatelstva. Přednášející ukázal, jaký rozdílný význam má daňové osvobození pro výdělečné soukromé stavební podnikání a jaký pro stavební podnikání obecně prospěšných stavebních družstev a obcí a pro stavbu domků pro vlastní potřebu a jaký jest vliv daňového osvobození na cenu stavebních pozemků. V druhém údobí za trvání války nese se státní politika bytová k tomu, aby byly zabezpečeny byty nájemníků ve starých domech proti výpovědi a proti nepřiměřenému zvyšování nájemného a dále k tomu, aby všech bytových místností bylo užíváno hospodárně. Po skončení války, kdy nouze bytová dostoupila vrcholu, musila ochrana nájemníků býti doplněna předpisy o zabírání bytů, které však byly odstraněny, jakmile byly dány podmínky pro rozvoj stavebního podnikání třebas jen s vydatnou státní podporou. Státní podpora výstavby nových bytů v tomto období nemohla býti jen nepřímá ve způsobě dlouholetého daňového osvobození, nýbrž byla také positivní ve smyslu přímé finanční podpory státu, aby stavebník byl zbaven risika z poklesu hodnoty jeho stavby v budoucnosti. Zákony o stavebním ruchu od r. 1919 do roku 1924 každoročně obnovované tento úkol splnily. Podpora ve způsobě státní záruky ve smyslu zákona o stavebním ruchu měla však také ten další účinek, aby po dobu, dokud bude trvati ochrana nájemníků ve starých domech, mohlo také nájemné v nových domech býti stanoveno částkou, na kterou stačí důchod osob, hledajících byt v novostavbě. I tohoto účelu bylo do-

saženo. Ve třetím období, jakmile stavební náklady se ustálily, není místa pro přímou finanční podporu ve smyslu zákonů o stavebním ruchu, ale stavební podnikání potřebuje i pak, dokud ochrana nájemníků není úplně odstraněna, aspoň nepřímé podpory. V tomto období nutno také považovati sociální účel ochrany nájemníků za vyplněný a pozvolným odstraněním ochrany nájemníků, zejména pozvolným zvyšováním činží ve starých domech na úroveň činží v domech stavěných za stabilisovaných poměrů hospodářských bez finanční podpory státu, odčiňovati nepříznivé hospodářské účinky ochrany nájemníků na stavební podnikání. Delší dobu v přednášce zaujalo vylíčení historie a obsahu vládního návrhu bytového zákona, předloženého v červnu 1926 Národnímu shromáždění a vytčení různých hledisek, které k němu zaujaly jak korporace, zabývající se bytovým problémem jen teoreticky, tak i korporace, přímo zúčastněné na vyřešení bytové otázky. Prvé z nich žádají, aby doba, za kterou teprve by bylo nájemné ve starých domech vyrovnáno s novými domy, byla 10 let, a ne, jak se navrhuje, 7 let. Ba je mezi nimi i hlas soudící, že zvýšení nájemného v těchto letech celkem o 350% je příliš značné. Soudí při tom, že vyrovnání nájemného přinutí všechny vrstvy obyvatelstva, jejichž příjmy nestouply úměrně s drahotou, tedy zvláště vrstvy střední, intelektuály a dělnictvo, aby snížily své nároky i v bytu. Tedy tam, kde nemají rozhodné slovo pouze stavovské zájmy, setkal se návrh s celkovým souhlasem. Přednášející skončil upozorněním, že bytová otázka v našem hospodářském řádě zůstane vždy na denním pořadu a proto musí i po úplném odstranění ochrany nájemníků zůstati trvalým předmětem naší státní správy sociální. Nato zakončil zajímavou a velmi četně navštívenou schůzi předseda Soc. ústavu posl. dr. L. Winter poděkovav přednášejícímu a oznámiv, že přednáška je úvodem k diskusi o otázce, která v brzku zase bude u nás akutní. Přednáška sama bude vydána tiskem a dána v korekturním otisku k disposici těm, kdož by se chtěli zúčastniti diskuse, na kterou dojde v období povánočním.

17. listopadu promluvil (francouzsky) v přednáškové síni Technologického musea vzácný host Soc. ústavu ČSR. a Masarykovy akademie práce Paul Devinat, ředitel Mezinárodního úřadu pro vědecké řízení práce v Ženevě „O vědecké organisaci práce a racionalisaci, o jejich hospodářské a sociální povaze" (Organisation scientifique du travail et rationalisation. Aspects économiques et aspects sociaux). Překlad přednášky vyjde v příštím ročníku Soc. revue, jíž dal p. Devinat svůj rukopis k disposici. Proto omezujeme se tu na pouhý záznam přednášky té.

O ochraně domácího trhu práce promluvil 1. prosince univ. prof. dr. Rauchberg na četně navštívené schůzi. V podstatě uvedl: Otázka byla uvedena na denní pořad vládním návrhem zákona o ochraně domácího trhu práce, který byl předložen posl. sněmovně N. S. Abychom mohli posouditi, je-li třeba podobného zákona, musíme se dobře seznámiti s hospodářským a sociologickým významem mezinárodního hnutí vystěhovaleckého a s podílem, jejž béře na něm Československá republika. Prof. Rauchberg tu ukázal, že teprve stěhovací hnutí, nastavší za kapitalistické výrobní soustavy, umožnilo plné využití lidského materiálu pro technický a organisační pokrok společnosti. Stěhování vyrovnává místní populační napětí tím, že populaci rozvrhuje podle míry místní potřeby. Zdokonalením výběru přivádí stěhování lidi tam, kde je jich práce nejproduktivnější a kde jsou podmínky sociálního vzestupu nejpříznivější. Je proto požadavkem mezinárodního zájmu, aby byla odstraněna všechna omezení stěhovací svobody. Stanovisko jednotlivých států k otázce stěhovací svobody ovšem bývá různé podle toho, převažuje-li u nich přistěhovalectví nebo vystěhovalectví. Československá republika je odedávna typickým státem vystěhovaleckým. Pro Československo je mnohem důležitější zachovati pro své občany svobodný přístup k výdělku v cizině, než podvázati příliv cizích pracovních sil na svoje území. Země vysoce průmyslová, která nemůže vyvážeti dosti zboží, musí vyvážeti lidi. Jinak

hrozí jí nezaměstnanost. Přistěhovalectví bylo u nás vždy pouze zcela nepatrné. Nikdy nechrožovalo výši mezd, poněvadž přivádělo většinou síly zvláště kvalifikované, mající vyšší mzdové nároky. Přivádělo k nám znalosti a způsobilosti, potřebné pro rozvití našeho národního hospodářství. Zabráníme-li mu, zabrání cizina našim mladým lidem, aby se na místě seznámili s technickým a organisačním jejím pokrokem, jejž by později ve vlasti uplatnili. Zákon o ochraně domácího trhu práce je tedy nejen zbytečný, nýbrž přímo i škodlivý. Je zbytečný, poněvadž administrativní kontrola trhu práce zcela dostačuje a spíše měla by býti uvolněna než zostřena. Ostatně také celkový stav zaměstnanosti je příznivější, než byl kdy dosud od konce světové války, takže jistě nelze mluviti o neobyčejné nezaměstnanosti. Škodlivě by působil připravovaný zákon již proto, že by snížil jednání o postupné zrušení jednotlivých omezení mezinárodních styků. Mimo to by vyvolal pochyby o pravdivosti našeho souhlasu se zásadami ženevské světové Konference hospodářské. Nelze přece v Ženevě se rozhořovati pro svobodu mezinárodních styků a doma zostřovati opatření, omezující styky ty. To i když nehledíme k závažným námitkám proti jednotlivostem navrhovaného zákona, jež samy činí předlohu nepřijatelnou. Předseda posl. dr. W i n t e r poděkoval referentovi a vysvětlil na to, jak asi došlo na nynější vládní předlohu. V době, kdy byl ministrem soc. péče, působily některé odborové organisace, zejména úřednické k tomu, aby byl vydán zákon na ochranu domácího trhu práce. Dr. Winter však soudil, že úplně stačí a jsou i výhodnější pouhá opatření administrativní. Při mínění svém setrval i když z ministerstva věcí zahraničních vyšel podnět k zákonu, který měl nahraditi administrativní opatření a umožniti tak zrušení povinnosti pasové a visa. Letos Meziparlamentní unie v Paříži jednala o zrušení pasové povinnosti a povinnosti visa, jež doporučila provésti. Nyní cvšem, když mají býti omezení tato zrušena, bylo nutno pomýšlet na zákon na ochranu domácího trhu práce. Snad zákon ten dnes není akutní. Ale podle dosavadních zkušeností je možno, že ještě nadejde doba, kdy bude třeba ochrany domácího trhu práce. A tu je vhodno zákon připraviti a projednati nyní, v klidu, kdy je na to dosti času, a ne teprve později, na poslední chvíli. V dalším rozhovoru Dr. Rosenkranz dovozoval, že navrhovaný zákon není zbytečný. Čsl. republika nepřichází se svým zákonem sama první. V řadě evropských států a právě států sousedních provozuje se již ochrana domácího trhu práce ať již na podkladě zvláštního zákona nebo jiných soc. politických zákonů, nebo opatřeními administrativními. Při tom jsou ochranná opatření naší předlohy v celku mnohem mírnější, než je tomu v cizině. Na to ústřední taj. N a v r á t i l a B í l ý vyslovili se pro ochranu domácího trhu práce, pro niž podle jejich mínění nestačí pouhá administrativní opatření. Chrání-li sousední státy svůj domácí trh práce, musíme tak činit i my. To má velký význam zejména pro soukromé úřednictvo, jehož nezaměstnanost nepoklesla jako u dělnictva, nýbrž spíše stoupla. Z kruhů zaměstnaneckých předs. P a c o v s k ý a ústř. taj. B e r g m a n a za zaměstnavatele taj. Dr. M. K o t r b a, vyslovili se proti předloze zákona, který by jenom zostřil situaci. Nesmíme zapomínat, že příslušníků naší republiky je v Německu zaměstnáno čtyřikrát tolik a v Rakouské republice třikrát tolik, jako je u nás zaměstnáno občanů těchto států. Po doslovu prof. Rauchberga zakončil schůzi předseda Dr. Winter sdělením, že protokol o schůzi té bude předložen ministerstvu sociální péče se žádostí, aby názorům zde projeveným věnovalo pozornost.

V činnosti publikační bylo pokračováno vydáním knihy: „F i n a n č n í a o r g a n i s a č n í z á s a d y s o c i á l n í h o p o j i š t ě n í“, kterou napsal univ. prof. dr. E. Schönbaum. (Publikací Sociálního ústavu č. 33.) V Praze 1927. Stran 187. Cena Kč 36.—. V práci té podává přední náš odborník v oboru sociálního pojišťování podrobný výklad o základních finančních a organisačních principech invalidního, starobního i úrazového p o j i š t ě n í d ě l n i c k é h o, invalidního a starobního pojištění o s o b s a m o s t a t n ě h o s p o d a ř í c í c h a o pensijním pojištění soukromých

zaměstnanců. Kniha má tedy velmi značný význam nejen pro interesenty o pojištění dělnické, nýbrž i pro soukromé úředníky a živnostnictvo. Zabývá se všemi základními otázkami sociálního pojištění a hledí při tom zejména k momentům, které se staly předmětem obecného zájmu při dnešních snahách novelisačních. Práce Schönbaumova podává tu velmi instruktivní, přísně vědeckou informaci o všech problémech, o které jde. Je tedy velmi cenná především také pro ty, kdož z povolání se zabývají sociálním pojišťováním, ať theoreticky nebo v praksi.

Jako 34. číslo Publikací vyšla Zpráva o činnosti v druhém období Sociálního ústavu ČSR. 1923—1926 (str. 80), která mimo zprávy funkcionářů (jednatelskou a pokladní) přináší zprávy ze Sociálního archivu (o českých materialiích ve vídeňském ministerstvu vnitra až do r. 1872), o přípravných pracích pro sociální museum, otiskuje stanovy ústavu ve znění dnes platném, program a řád pracovních odborů, řád pro jmenování členů, výkaz a řád fondu Gruberova, seznam členů Soc. ústavu podle stavu 31. prosince 1926, seznam časopisů, vykládaných v čítárně S. Ú. a seznam publikací, vydaných Soc. ústavem.

Z judikatury Nejvyššího a Nejv. spr. soudu.

Úrazové pojištění.

(Podává odborový přednosta Vladimír Šmídek.)

K § 2. vl. nař. č. 665/1919. Řízení. Nejvyšší správní soud nahlédnuv do spisů správních podle §§ 21. a 5. zákona ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 bez dalšího řízení odmítl stížnost Severní dráhy Ferdinandovy v Moravské Ostravě do rozhodnutí ministerstva sociální péče ze dne 9. června 1926 č. j. 4836/IV-1 pcto zařazení kamenouhelných důlních závodů stěžovatelky do nebezpečenských tříd a nebezpečenských procent z těchto důvodů:

Výměry Úrazové pojišťovny dělnické pro Moravu a Slezsko v Brně ze dne 27. května 1920 č. 11.751/ až včetně 11.758/2 byly doly stěžovatelčiny v těchto výměrech uvedené zařazeny do IX. nebezpečenské třídy, nebezpečenského procenta 51 a koksovna v Přívoze do nebezpečenské třídy VII. nebezpečenského procenta 31.

Rozhodnutím ze dne 26. května 1924 č. 227-III. Xa zařadila zemská správa politická v Opavě kamenouhelné doly a sice důl „Alexander" v Mal. Kunčicích a „Zárubek" ve Slezské Ostravě do procenta 42, IX. třídy nebezpečenské, důl „Michal a Josef" v Michalkovicích do procenta 44, IX. třídy nebezpečenské a důl „Hubert" v Hrušově do procenta 46, IX. třídy nebezpečenské a připojila k tomuto výroku obsáhlé odůvodnění.

Do tohoto rozhodnutí podala Úrazová pojišťovna dělnická pro Moravu a Slezsko v Brně odvolání k ministerstvu sociální péče, brojíc podstatně proti názoru zemské správy politické, že podle zařazovacího nařízení třeba uhelné doly revíru moravsko-ostravského zařaditi tak, aby se docílilo pro celý revír průměrně prostředního procenta (48) a že tudíž se má v témž poměru, jak celkově se zvyšuje procento nebezpečenství při podnicích nadprůměrně nebezpečných, snížiti i celkové procento nebezpečenství u podniků podprůměrně nebezpečných.

Naříkaným rozhodnutím ze dne 9. června 1926 č. 4836/4-1-1926 zrušilo ministerstvo sociální péče k tomuto odvolání Úrazové pojišťovny dělnické v dohodě s ministerstvem veřejných prací rozhodnutí v odpor vzaté pro vadnost řízení a nařídilo, aby ve věci bylo znovu instančně rozhodnuto.

Z tohoto skutkového stavu jde najevo, že naříkané rozhodnutí nerozhoduje ve věci samé, nýbrž rušíc z důvodů v něm uvedených roz-